

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *(K.)*

Cím: *A feleségem beszél.*

Forrás: *Pesti Napló*

Osztályozás

Tárgy

725.092.1

Hely

Idő

"1918"

Személy

Bp.

(Hely)

918.

(Idő)

IV 26

(Köt. v. füz.)

(Ol)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házi nyomda 1918

A feleségem beszél

— Ez egy jelentéktelen kis dolog, mondod te, ilyesmire nem lehet pazarolni a drága nyomdafestéket, efféle apró hibákon nem lehet fönnakadni, olyankor, mikor néhez és nagyjelentőségű társadalmi és közéleti kérdések várják elintézésüket. Én pedig azt mondom neked, hogy a bolhacsipés is kicsi és jelentéktelen dolog, de ha valaki két évig és három évig és husz évig eltűri, hogy egy és ugyanazon a helyen csipje őt valami és nem nyul oda, azaz a megoklással, hogy neki fontosabb dolgai vannak — hát, kérlek szépen, ez az ember éppen olyan okos ember, mint az, aki a pesti házak házszámát kitalálta. — ezt az izléses domborművet, mely klasszikus szabályok szerint emelkedik ki a hasonlószinű alaphól. Hallottam, hogy a káméákban csak az a valódi, ahol a kiemelkedő rész ugyanolyan anyagu és színü, mint az alap — és ha a házszám káméa volna és brosnak kellene hordani, akkor nagyszerűen megfelelne a céljának; — mivel azonban nem káméa, hanem házszám, tehát egészen rossz, mert mihelyt besötétedik, nem lehet látni a számot, az ember keres valakit, kitöri a nyakát, nem lát semmit, gyufát gyújt, a gyufát eloltja a szél, az ember káromkodik és végre kinjában végig becsönget minden házba, ad 70—80 hatost, aszerint, amilyen hosszú az utca, hogy végre megtudja, hogy az illető szám nem is ebben az utcában van; — mindezt azért, mert a házszámok elkészítését káméakészítőkre és szobrászokra bizzák, ahelyett, hogy egy első elemistára bizzák, aki tudja, hogy ha egy számnak az a célja, hogy el lehessen olvasni, akkor azt *nagy, fekete betűkkel fehér alapra* kell írni. Csak ezt akartam mondani. (K.)